

Publicerad 2008-03-30 16:05 av Betlehemsstjärnan

Paradisets hägring

Jag såg aldrig det sylvassa i det
som förförde så glittrigt
Barfota utan bekymmer
styrdes mina steg
till havsbottens paradys

Långt ut så långt jag kunde gå
så dansade mina fötter
smekte mina fötter platsen
När smärtan trängde in
så färgades allt rött
Blod som tog sin egen väg
Mina ögon sprängdes röda
mina lungor blodfylldes

Ben som inte längre bar
skönk in i vaccum
mellan liv och död
Rosentagg i hjärtat kan göra ont
vassa ting som skadar fötter
gör att själen fylls med blod
rött blod som blir svart

Jag vet att tiden på något sätt läker
och sköljer bort det svarta
Det jag trodde var paradys
är nu en mörk gravplats
som jag ej besöker

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Betlehemsstjärnan med Poeter.se id #19433 innehar upphovsrätten